

Vereniging Haagse Bowls

Voor je ligt een bijzondere editie van de nieuwsbrief: nummer 200.

Bovenal heeft David Vriesendorp voor deze bijzondere uitgave een impressie geschreven van zijn belevenissen in zijn eerste lidmaatschapsjaar.

Verder vind je een impressie in woord van Simoneke (en toegevoegd beeld) van het bezoek dat elf van onze leden brachten aan twee Bowlsverenigingen in Surrey, ten zuid-westen van Londen.

Bovendien is er een verslag van winnaar Hans van Zutphen van het Najaarstoernooi 2017.

Tot slot zijn er een aantal huishoudelijke mededelingen (met data van pannenkoeken maaltijd en Nieuwjaarsdiner) en een herinnering aan Han Brasem, onze eerste voorzitter, die eind september overleed.

- 0 - 0 - 0 - 0 - 0 -

Over de mooie ochtenden met geoorloofde uithuizigheid.

Terwijl het op 15 oktober 2017 magistraal mooi zomerweer is en een ieder geniet van de zon en de intens blauwe lucht en mijn ega en ik op een terras aan zee een pracht glas van de Tenuta Cocci Grifoni uit de Marche drinken, gaat daar de telefoon. Maarten Reeser zie ik in het schermpje, nee die druk je niet zomaar weg. Of ik een stukje wil schrijven over Bowls voor het tweehonderdste bericht. Harm Sleeboom had gezegd dat ik zo aardig zou schrijven. Terwijl ik mij afvraag hoe Harm dat zou weten, zo vaak schrijven we elkaar immers niet, heb ik verder onvoldoende argumenten voorhanden om het aardige verzoek te negeren. Ik stem toe en beloof iets op papier te zetten.

Tsja, inderdaad is Harm Sleeboom de man die mij enthousiasmeerde voor de sport met het behendig werpen van de Edammer Kazen, die reeds ca 5000 jaren geleden zou zijn beoefend, maar zonder die kazen maar wel met stenen.

Zo een twee jaar geleden mocht ik onder leiding van Jan Blank mijn eerste ballen gooien of werpen. Dat viel nog niet mee want ze deden niet wat ik hoopte en ook een beetje verwachtte dat ze zouden doen. Ook knap lastig vond ik om te onthouden hoe je een "wrong bias " voorkomt. Na een drietal ochtenden moest ik een soort vorm van een examen doen en daar zag ik wel wat tegen op. Maar het was mooi weer en Jan was mild gestemd en met de nodige aantekeningen mocht ik voortaan meedoen met de grote meisjes en jongens. Zelfs kreeg ik met een toespraak een soort van handdoek. Wit maar met het insigne van de club. Voor het afdrogen na het douchen aan de kleine kant en als zakdoek weer wat groot. Maar voor het deppen van het voorhoofd na het spel meer dan perfect.

Na mij verscheidene malen aan de leden te hebben voorgesteld, het memorisatievermogen neemt niet toe met het stijgen der jaren, mocht ik mijn eerste wedstrijdjes spelen.

Hoe mooi kan het zijn als een bal doet wat je hoopt dat hij zal doen en hoe beroerd is het als de bal zo zijn eigen ding doet.

Gelukkig is er dan immer een bemoedigende opmerking, een nuttige aanwijzing of een klopp op de licht afhangende schouder. Cynisme is onze club vreemd, doch overmoed wordt snel gestraft.

Kortom het is een feest om op gezette tijden op het kunstgrasveld van Klein Zwitserland te mogen spelen met zonder uitzondering bijzondere mensen die het motto omarmen uit het Geheime Dagboek van Hendrik Groen die een boek schreef over de MANONIDO club. Wat dat betekent moet u maar eens opzoeken in dit aardige boek.

Tenslotte moge ik voorstellen om bij het kopje koffie niet ál te politieke onderwerpen aan te snijden. Laten we het vooral hebben over dat mooie spel dat we samen mogen spelen in alle rust en vriendschap op de eeuwig groene velden.

David Vriesendorp.

Reis naar Engeland

Na maanden van voorpret begon onze reis naar Engeland op 21 augustus. Zorgeloos wisten we dat onze "reisleider" Maarten alles tot in de puntjes had georganiseerd. De NS stak een stokje voor deze zorgeloosheid, want tot het moment van het vertrek waren er werkzaamheden op het spoor naar Rotterdam. De reis verliep voorspoedig tot Brussel waar bleek dat Annette niet door de douane mocht vanwege een vergeten paspoort. Alles is goed gekomen en 's avonds was ons groepje weer compleet en konden we ons installeren in ons hotel. Voor Klaartje was de start minder gelukkig toen bleek dat er een man in haar kamer lag. Misverstand van het hotel, maar wel een hele hilarische toestand.

Vitzoeken

Testen in de zaal

Na afloop: Tea

De volgende ochtend stond er een schoolbusje klaar om ons naar de winkel te brengen voor het kopen van bowls ballen. Dat was een hele onderneming om de juiste keuze te maken.

Maar het is gelukt en 's middags konden deze meteen worden uitgetest bij onze eerste kennismaking met de club in Guildford. Een prachtig gelegen baan in een schitterende omgeving, waar we ontvangen werden door zeer gastvrije en vriendelijke Engelsen. Het spel was zwaar, maar de ervaring heel bijzonder.

Op dag 3 was er gelegenheid om op eigen houtje 's morgens wat te winkelen en te wandelen en hielden we een gezamenlijke lunch picknick. De middag was gereserveerd voor een hernieuwde ontmoeting met de bowls club in Carshalton. De ontvangst was zeer hartelijk en ook al was het spel zwaar op gras, uiteindelijk eindigden we "all over" met meer punten dan onze gastheren en vrouwen. Het waren vriendschappelijke partijtjes, waarbij nooit moeilijk werd gedaan. De dag werd afgesloten met een heerlijke maaltijd bij de Italiaan.

Toen brak de laatste dag aan, de dag van vertrek. Wederom had Maarten een schoolbusje georganiseerd om ons naar St.Pancras te brengen. Wonder boven wonder kreeg de chauffeur ons met onze bagage in het busje, maar het was wel passen en meten. Bij de douane werd met verbazing gekeken naar al die "bommen" in onze koffers en natuurlijk moesten die dus open. In Brussel aangekomen was er een reeds gereserveerde tafel waar we met een gemeenschappelijke maaltijd de reis konden afsluiten. Op het terras met al onze bagage bleken we toch niet opletend genoeg te zijn zodat iemand er met de koffer van Loulou vandoor ging. Wederom consternatie.

Kortom een reis vol gebeurtenissen waar we intens van hebben genoten en waarbij we heel veel hebben gelachen. Gezond en wel zijn we vol verhalen thuis gekomen.

Wij met z'n tien kunnen Maarten niet genoeg danken voor deze uitmuntend georganiseerde reis en we hopen dat hij ondanks alle zorgen om ons toch ook heeft kunnen genieten.

Simoneke Gieskes-van Bottenburg

Najaarstoernooi 29 september 2017

De laatste vrijdag van september was warm maar de zon liet zich helaas niet zien. Gelukkig bleef het vrijwel droog en konden 10 "pairs" onder leiding van de wedstrijdcommissie (Bert, Klaartje en Robbert; Loulou was verhinderd) na een kopje koffie en uitleg van de regels om 10 uur beginnen. Door drie afzeggingen moest ook de voltallige wedstrijdcommissie de baan op maar dat ging niet ten koste van de perfecte organisatie.

De wedstrijdcommissie was er weer in geslaagd interessante koppels te formeren. Voor eerstejaars deelnemers blijft het een vraag of dit door loting of inzicht wordt bereikt. De winnaars van 2016 (Anita en Cees) waren uiteraard gesplitst en de vraag was of ze met een nieuwe partner wederom hoge ogen zouden gooien.

Zoals gebruikelijk werden de eerste twee ronden vóór de koffie (met heerlijke cake) gespeeld. Er werd door alle paren met veel enthousiasme gespeeld waardoor het leek dat meedoen belangrijker was dan winnen. In de eerste ronde werd het meteen spannend. Twee paren (A. Simoneke/Bert en C. Anita/Hans) verzamelden 9 punten en lieten paar J (Caty/Maarten) op 2 punten achterstand. Ook in de tweede ronde ging paar A onverdroten door met een score van 8 maar zag paar G (Babs/Jan) met 11 punten deze ronde royaal winnen waardoor bij de koffiepauze nog niets beslist was.

De laatste ronde moest de beslissing brengen. Deze ronde kende opnieuw een hoge score; deze keer paar K (Klaartje/John) met 10 punten maar dat was niet genoeg om de nul score in de eerste ronde goed te maken. Aangezien de paren A en G in de laatste ronde niet verder kwamen dan 3 punten bleken de 6 punten voor paar C precies genoeg voor de eindoverwinning. Ervaring en beginnergeeluk bleken de ingrediënten voor dit onverwachte resultaat.

Een zeer geslaagde dag werd besloten met de prijsuitreiking en een eenvoudige lunch. De tweede prijs ging naar het koppel Simoneke en Bert met 20 punten en met 21 punten gingen Anita (voor de tweede keer in successie!) en Hans met het Haagse Jantje en het clubglas naar huis. Het laatste woord was voor Nettie die namens bestuur en alle deelnemers de wedstrijdcommissie bedankte voor de perfecte organisatie.

De volledige uitslag:

Koppels	Punten
A - Simoneke Gieskes/Bert van Oosten	20
B - Nettie van Riessen/Rolf Wattendorf	6
C - Anita Roggeveen/Hans van Zutphen	21
D - Annette Neervoort/Louky Doude van Troostwijk	3
E - Hetty Kleykamp/Harm Sleeboom	10
F - Trinette Niemöller/Joop van Riessen	10
G - Babs Meijer/Jan Metsaers	17
H - Cees Vel/Robbert van Alphen de Veer	7
J - Caty Kooijman/Maarten Reeser	12
K - Klaartje Jongbloed/John Tielens	12

Hans van Zutphen

16 oktober 2017 Najaar op de Haagse Bowls

Mededelingen van het bestuur

Toegestane Speeltijd:

De laatste tijd blijken er misverstanden te zijn over begin- en eind-tijd dat er bowls gespeeld kan worden. Daarom de regels nog eens precies op een rij (zoals ze in ons contract met KZ staan) en ook in de instructie voor baancommissarissen beschreven staan:

“ Voor BOWLS gelden de volgende dagen en uren:

<u>Dag</u>	<u>Tijden</u>
Maandag	10:00 - 12:00
Woensdag	10:00 - 12:00
Vrijdag	10:00 - 12:00

Hierboven zijn de speeltijden vermeld. Het voorbereiden en opruimen neemt ca. 1 uur voor het begin respectievelijk een half uur na de speeltijd in beslag.”

Dus vanaf 09:00 uur kan de baan / het veld voorbereid worden, vanaf 10:00 uur kan er gespeeld worden tot 12:00 uur. Om 12:00 uur moet het spel beëindigd zijn en moet er opgeruimd worden, en moet het veld daarna voor anderen beschikbaar zijn.

Bij het uitzetten is de baancommissaris, die ook een sleutel van het ballenhok heeft, verantwoordelijk. Door de huidige hulpmiddelen (metalen kabel voor uitzetten van pylonen en markeringen op het hek voor de baanbreedte) is uitzetten veel eenvoudiger geworden. Het beperkte aantal beschikbare baancommissarissen en beperkte aantal sleutels maakt het ook niet meer mogelijk op alle dagen koppels van baancommissarissen in te delen. Wie van plan is te komen spelen wordt waar nodig verzocht de baancommissaris te assisteren (denk aan verplaatsen van de zware ballenkar en versjouwen van de stoelen), zoals we na afloop eigenlijk altijd al gewend zijn.

Data voor de pannenkoeken maaltijd en het Nieuwjaarsdiner. (De locaties zijn t.o.v. vorig jaar niet veranderd):

De pannenkoekenmaaltijd vindt plaats op woensdag 13 december 2017 om 12:30 uur

Het Nieuwjaarsdiner vindt plaats op vrijdag 19 januari 2018 vanaf 18:00 uur

Nadere berichten volgen te zijner tijd, maar zet deze data alvast in Uw agenda!!!!

In memoriam

Een markante persoon uit het verleden van de Vereniging Haagse Bowls is op 28 september overleden: Han Brasem

Han Brasem behoorde tot de mannen en vrouwen van het eerste uur van de Haagse Bowls. Hij was vanaf de officiële oprichting van de Vereniging Haagse Bowls in 1990 de eerste voorzitter. Door de ligging van zijn woning (U kent het wel, dat mooie witte huis direct na het bruggetje aan de linker kant) had hij een strategische plek voor beheer van de sleutels die toegang gaven tot het sportpark Klein Zwitserland waar Hockeyclub Klein Zwitserland zijn hockey velden heeft, en dus ook de Bowls gevestigd was. In die tijd was er nog geen ballenhok en werden de Bowlsballen in het voormalig clubhuis aan de parkeerplaats opgeslagen. Dat betekende dat de bakken met ballen door de leden van hand tot hand werden doorgegeven om op een kar geladen te worden die vervolgens dan naar het veld werd gereden. En aan het eind van het spel in omgekeerde richting weer terug. Dit alles onder de deskundige leiding van Han. Zo beheerde hij ook de sleutels van de kantine als bar commissaris en had hij dus ook een belangrijke rol in het gezelligheidsleven van onze vereniging. Door zijn nabijheid maar vooral ook door zijn persoonlijkheid was hij daardoor een belangrijke “animator” van het Haagse Bowls clubleven in die eerste periode.

In de loop der jaren werden de inspanningen van het verenigingsleven van de Haagse Bowls hem te veel en moest hij zijn lidmaatschap opgeven, maar steeds bleef hij belangstellend naar het wel en wee van de Vereniging. Hij overleed in zijn huis op Klein Zwitserland op 99jarige leeftijd.

Wijziging email adres:

Het e-mailadres van onze voorzitter, Nettie van Riessen, is gewijzigd! Het correcte adres is: nettie@vanriessen.com